

การสะท้อนสมรรถนะความรู้พื้นฐานของครูด้านภาษา และเทคโนโลยีผ่านการสร้างความตระหนักด้วยตนเอง

Reflection of Teacher Knowledge - Base Competence on Language and Technology through Self - Awareness Raising

ชวนพิศ ชุมคง^{1*} และ ศิริรัตน์ สินประจักษ์ผล²
Chuanphit Chumkhong^{1*} and Sirirat Sinprajakpol²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยี 2) เพื่อศึกษาความตระหนักของครูที่มีต่อสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยี 3) เพื่อพัฒนารูปแบบการเติมเต็มสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ครูประจำการที่สอนอยู่ในโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดสงขลาพัทลุงและตรัง เป็นการเลือกแบบเจาะจงโดยเลือกจากครูประจำการที่สอนกลุ่มสาระต่าง ๆ ทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาแก่นักเรียนกลุ่มสาระภาษาไทย กลุ่มสาระการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี และกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ จำนวน 40 คน ครูจากโรงเรียนประถมศึกษาโรงเรียนละ 4 คน จำนวน 5 โรงเรียน และครูจากโรงเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนละ 4 คน จำนวน 5 โรงเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่า ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยี พบว่า โดยรวมทั้ง 3 จังหวัด มีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 และเมื่อพิจารณารายด้านแล้ว พบว่า สมรรถนะครูด้านการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 รองลงมา คือ สมรรถนะครูด้านการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการแสวงหาความรู้ อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 และสมรรถนะครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการแสวงหาความรู้ อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.73

2. ศึกษาความตระหนักของครูที่มีต่อสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยี พบว่า

2.1 ด้านการใช้ภาษา

ครูมีความคิดเห็นว่า ครูมีความสามารถในการสื่อสาร ได้แก่ การรับ – ส่งสาร , การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเองโดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2.2 ด้านเทคโนโลยี

ครูมีความคิดเห็นว่า ครูควรมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้ในเทคโนโลยี ความรู้เกี่ยวกับข่าวสารทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัย , มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการใช้คอมพิวเตอร์ เห็นคุณค่าและประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้

¹อาจารย์ ดร.สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

²อาจารย์ ดร.สาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

* Corresponding author : e-mail : ying.newzealand@gmail.com

3. การพัฒนารูปแบบการเติมเต็มสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครู พบว่า

3.1 การสร้างความตระหนักด้วยตนเองโดยระลึกอยู่เสมอว่าภาษาและเทคโนโลยีคือเครื่องมือสำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ครูผู้สอนต้องพัฒนาตนเองโดยการศึกษาและฝึกฝนทักษะทั้งด้านภาษาและเทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ โดยการเข้าประชุม สัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติการในด้านภาษาและเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง จึงจะส่งผลให้ครูผู้สอนมีสมรรถนะด้านภาษาและเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ : การสะท้อนสมรรถนะ, ความรู้พื้นฐานของครูด้านภาษาและเทคโนโลยี, การสร้างความตระหนักด้วยตนเอง

Abstract

This research aimed 1) to study the performance competence of teachers in the use of language and technology, 2) to study the awareness of teachers on the performance competence in the use of language and technology, and 3) to develop a model for complementing the teachers' performance competence in the use of language and technology. The sample used in this study consisted of 40 tenured teachers in the schools under educational service areas in the provinces of Songkhla, Phatthalung and Trang. They were drawn according to the purposive sampling from tenured teachers teaching different subject groups from both at elementary and secondary levels, with an exception of those teaching Thai language, occupation and technology and foreign languages. Four participants were selected from each of the ten participating schools (five primary schools and five secondary schools). The instrument used in the study was a questionnaire and the data were analyzed using such statistics as percentage, arithmetic mean and standard deviation. The results of the study reveal the following:

1. The results of the study show that the overall 'low' level of performance competence of teachers in the use of language and technology ($\bar{X} = 2.25$). By individual aspects, it is found that the competency in using Thai for communication is at the 'moderate' level ($\bar{X} = 2.52$), followed by the competency in using a computer for the pursuit of knowledge, which is at the 'low' level ($\bar{X} = 2.32$) and the competency in using English for the pursuit of knowledge is at the 'low' level ($\bar{X} = 1.73$).

2. The results of the study with regard to the awareness of teachers on the performance competence on the use of language and technology reveal the following:

2.1 Language use

The teachers have expressed their opinions that they should have knowledge and the ability to communicate, i.e. reception and transmission of messages and to transfer their knowledge, thoughts and understanding by using the language properly and efficiently. As a result, they are able to put their knowledge to good use in their daily life.

2.2 Technology

The teachers perceive that they should have the knowledge, understanding and skills in the use of technology, modern knowledge on information technology, knowledge and basic

skills in the use of computers, realizing the value of using the use of technology in assisting instructional activities.

3. Development of models to complement the performance competence on the use of the language and technology.

3.1 It is found that teachers should raise their self-awareness, always realizing that that language and technology is an important tool that contributes to effective learning.

3.2 Teachers should develop themselves through studies and skills in language and technology on a regular basis, by attending seminars or workshops in the fields of language and technology continuously. This will contribute to teachers' increased performance competency on language and technology.

Keywords : Reflection on competency, teacher's basic knowledge of language and technology, self-awareness raising

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ครูมีบทบาทสำคัญต่อสังคมตั้งแต่อดีตในฐานะผู้ให้ความรู้ อบรมสั่งสอน เอาใจใส่ศิษย์ให้เป็นคนดีมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพและทำประโยชน์ให้แก่สังคม ในสภาพปัจจุบันของยุคเทคโนโลยี บริบททางการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ภาระงานของครูจึงมีความซับซ้อนยิ่งขึ้น ครูจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างไม่บกพร่องควบคู่ไปกับการพัฒนาวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับของหน่วยงาน พลัสณห์ โพธิ์ศรีทอง (2549) ได้กล่าวไว้ในวันครูโลก วันที่ 5 ตุลาคม 2549 ในบทความเรื่อง “ครูดีที่โลกรอ...ต้องมาร่วมกันผลิตและพัฒนา” ว่าครูคือปัจจัยสำคัญที่สุดของการศึกษา เพราะเป็นผู้กำหนดยุทธศาสตร์ทางปัญญาชาติ ดังนั้น คำว่า “ครู” จึงมีความหมายมากกว่าการเป็นครูโดยอาชีพ คือผู้ปฏิบัติหน้าที่ครูได้รับค่าจ้างและเงินเดือนประจำ เพราะการเรียนในยุคเทคโนโลยีไม่ได้จำกัดเฉพาะครูโดยอาชีพ ไม่ได้จำกัดอยู่ที่เวลา สถานที่และสื่อต่างๆ อีกต่อไป และการเรียนรู้ที่ดีซึ่งจะทำให้มนุษย์มีความสุข ความหวังและมีพลังสร้างสรรค์จำเป็นต้องมีครูดี ครูเก่ง ครูที่มีสมรรถนะความเป็นครูมืออาชีพเข้ามาส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดี ดังนั้นการจัดการศึกษายุคใหม่ “ครู” จึงมีความสำคัญยิ่งและขาดไม่ได้ สังคมมีความคาดหวังที่จะได้ครูที่มีสมรรถนะความเป็นครูที่ “รอบรู้ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี มีคุณธรรม นำ

ชุมชน พัฒนา และร่วมรักษาสีงแวดล้อม” ครูยุคใหม่ที่สังคมต้องการคือครูที่มีสมรรถนะ ความสามารถทำสิ่งต่อไปนี้ ได้แก่ 1.ทำหน้าที่ได้หลายอย่างและมีทักษะหลายด้าน 2.ทำให้สถานศึกษาเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ยืดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 3.สร้างสภาพแวดล้อมแห่งการเรียนรู้โดยคิดถึงสิทธิในด้านต่างๆ 4.เอาใจใส่สิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทั้งก่อนและหลังเวลาที่ผู้เรียนอยู่ในสถานศึกษา 5.กระตุ้นให้สถานศึกษาและสังคมชุมชนมีกิจกรรมร่วมกันมากขึ้น 6.เข้าใจถึงความแตกต่างหลากหลายและสามารถปรับการเรียนการสอนให้สอดคล้องกัน และ 7.เข้าใจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารใหม่ๆ และสามารถนำไปใช้กับการเรียนการสอนในชั้นเรียน ความรู้พื้นฐานของครูด้านภาษาและเทคโนโลยีเป็นสมรรถนะหนึ่งในอันดับต้นๆ ที่ครูต้องตระหนักและเห็นคุณค่าในการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพวิชาชีพให้เข้มแข็งสมกับการเป็นครูในศตวรรษที่ 21 แต่สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันสังคมและครูผู้ปฏิบัติการในสถานศึกษา ยังไม่ชัดเจนเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านการใช้คอมพิวเตอร์มักจะไม่ได้รับการประเมินอย่างจริงจังจากหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นการจัดโอกาสให้ครูได้สะท้อนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสมรรถนะดังกล่าวจึงมีความจำเป็นเพราะเมื่อครูตระหนักถึงความจำเป็นของการมีความรู้พื้น

ฐานในการประกอบอาชีพ เมื่อครูทราบจุดอ่อนจุดแข็งของสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของตนเองและนำไปปรับการจัดการเรียนรู้ก็จะส่งผลในการพัฒนาผู้เรียนและผลการศึกษายังสามารถนำผลไปสร้างองค์ความรู้ที่เติมเต็มสมรรถนะที่บกพร่องและเสริมความเข้มแข็งในความรู้พื้นฐานสำหรับครูและการจัดการศึกษาของประเทศตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่องการสะท้อนสมรรถนะความรู้พื้นฐานของครูด้านภาษาและเทคโนโลยีผ่านการสร้างความตระหนักด้วยตนเอง มีวัตถุประสงค์ตามประเด็นต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยี
2. เพื่อศึกษาความตระหนักของครูที่มีต่อสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยี
3. เพื่อพัฒนารูปแบบการเติมเต็มสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครู

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้ครูได้สะท้อนความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความสามารถด้านการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษรวมทั้งการใช้คอมพิวเตอร์ในการพัฒนาวิชาชีพและเพื่อสร้างองค์ความรู้ในการกำหนดรูปแบบในการเติมเต็มสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครู โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ครูประจำการที่สอนกลุ่มสาระต่าง ๆ ทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ยกเว้นกลุ่มสาระภาษาไทย กลุ่มสาระการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี และกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสงขลา พัทลุง และตรัง จำนวน 300 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สุ่มตัวอย่างพื้นที่ศึกษา ครูประจำการที่สอนอยู่ในโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดสงขลา พัทลุง และตรัง โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเกณฑ์ของเดมพ์ซี และเดมพ์ซี (Dempsey & Dempsey. 1992) ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือครูผู้สอนที่ยินดีเข้าร่วมกิจกรรมการสร้างความรู้ความตระหนักด้วยตนเอง ในสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครูทั้งหมด 10 โรงเรียน โรงเรียนละ 4 คน คนเลือกจากครูประจำการที่สอนกลุ่มสาระต่าง ๆ ทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ยกเว้นกลุ่มสาระภาษาไทย กลุ่มสาระการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี และกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศจำนวน 40 คน ครูจากโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนละ 4 คน จำนวน 5 โรงเรียน และครูจากโรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนละ 4 คน จำนวน 5 โรงเรียน รวมทั้งหมดจำนวน 40 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัย

กิจกรรมการสร้างความรู้ความตระหนักด้วยตนเอง ในสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครู โดยกิจกรรมการสร้างความรู้ความตระหนักด้วยตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีรายละเอียดดังนี้

1.1 กลวิธีที่ใช้ในการสร้างกิจกรรมความตระหนักประกอบด้วย

กลวิธีที่ 1 เป็นกิจกรรมรายบุคคล ได้แก่ การเล่นเกม และการตอบแบบสอบถาม

กลวิธีที่ 2 เป็นกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การอบรมให้ความรู้ การอภิปรายกลุ่ม การบรรยาย โดยเนื้อหาที่ใช้ในกิจกรรมต่างๆ จะเกี่ยวข้องกับการสร้างความรู้ความตระหนักด้วยตนเองในสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครู สื่อที่นำมาประกอบการจัดกิจกรรมคือ กรณีศึกษา สถานการณ์จำลอง แผ่นพับ และโปสเตอร์

1.2 กิจกรรมสร้างความตระหนัก ผู้วิจัยศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยโดยมีขั้นตอนดังนี้

1.2.1 ศึกษาความรู้จากเอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยต่าง ๆ เทคนิคการสร้างกิจกรรม เพื่อให้ได้รายละเอียดเนื้อหาสอดคล้องกับขั้นตอนและกระบวนการเกิดความตระหนักด้วยตนเองด้านภาษาและเทคโนโลยี

1.2.2 กำหนดรูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2.3 นำรูปแบบความตระหนักที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ โดยการคำนวณหาค่า IOC ของแต่ละข้อซึ่งผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมีความตรงเท่ากับ 1.00 โดยแต่ละข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.50

1.2.4 แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีประเด็นที่ต้องปรับปรุงคือ กิจกรรมรายบุคคลมีกิจกรรม 3 กิจกรรมและใช้เวลานานเกินไป จึงต้องปรับลดเวลา เพื่อมาขยายเวลาให้กับกิจกรรมกลุ่มเพิ่มขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับกิจกรรมเดียวให้ลดลงจากเดิมกำหนดไว้ 3 กิจกรรมและลดลงมาเหลือ 2 กิจกรรมตามที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ

1.2.5 นำไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร โดยมีลักษณะที่มีความสอดคล้องกับกลุ่มประชากรที่ศึกษา

1.2.6 ภายหลังจากทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่ประชากร ผู้วิจัยนำรูปแบบกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไข และทดลองใช้จริง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

2.2 แบบวัดการสร้างความรู้ด้วยตนเองในสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครู ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 34 ข้อ

2.3 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของครูขณะทดลองใช้กิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเองในสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครู

3. วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบวัดการสร้างความรู้ด้วยตนเองในสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครู ส่งให้ครูประจำการที่สอนอยู่ในโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดสงขลา พัทลุง และตรัง จำนวน 40 คน เพื่อสร้างองค์ความรู้ในการกำหนดรูปแบบในการเติมเต็มสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครูแล้วใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) เป็นประเด็นคำถามแบบปลายเปิด (Open end Questionnaires) จำนวน 3 คำถามและนำส่งหนังสือแนะนำตัวเองและแบบสอบถามไปยังครูประจำการที่สอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสงขลา พัทลุง และตรัง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 1 สัปดาห์ แล้วส่งคืนแบบสอบถามให้ผู้วิจัยจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น กำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงข้อมูลความถี่และค่า

ร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับผลการประเมินสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูด้านภาษาและเทคโนโลยีวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยี

ผลการศึกษา พบว่า โดยรวม ครูทั้ง 3 จังหวัด มีผลการประเมินสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูด้านภาษาและเทคโนโลยี อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นด้าน พบว่า ด้านการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการแสวงหาความรู้ และด้านการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการแสวงหาความรู้ อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อธิบายได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันและอนาคตส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบของการเรียนการสอน โดยนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยส่งเสริมสนับสนุนสอดคล้องกับ UNESCO (2008 : 11-15) ทั้งนี้อธิบายได้ว่าโลกในยุคปัจจุบันการสื่อสารไร้สายเข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมาก โทรศัพท์เคลื่อนที่จึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อกิจกรรมการเรียนหรือในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การศึกษาความตระหนักของครูที่มีต่อสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยี

ผลการศึกษา พบว่า ด้านการใช้ภาษา ครูมีความคิดเห็นว่าคุณมีความสามารถในการสื่อสารด้านเทคโนโลยี ครูมีความคิดเห็นว่าคุณมีความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการใช้เทคโนโลยี ความรู้เกี่ยวกับข่าวสารทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัย, มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการใช้คอมพิวเตอร์ หากครูไม่มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะก็ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2551 : 3) จึงได้กำหนดสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดังนี้คือ การมีความรู้ความเข้าใจขั้นพื้นฐานในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องและเหมาะสมและใช้งานคอมพิวเตอร์

เบื้องต้นได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับจางเน (Jane Nash. 2009 : 88-91) กล่าวว่า ควรมีความเข้าใจลักษณะทั่วไปของคอมพิวเตอร์ มีความเข้าใจในคอมพิวเตอร์พื้นฐาน มีความรอบรู้ในการใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์อย่างถูกต้องเหมาะสมในบริบท

3. การพัฒนารูปแบบการเติมเต็มสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครู

ผลการศึกษา พบว่า การพัฒนารูปแบบการเติมเต็มสมรรถนะด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยีของครู ได้แก่ 1. การสร้างความตระหนักด้วยตนเอง โดยระลึกอยู่เสมอว่าภาษาและเทคโนโลยีคือเครื่องมือสำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 2. ครูผู้สอนต้องพัฒนาตนเองโดยการศึกษาค้นคว้าและฝึกฝนทักษะทั้งด้านภาษาและเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง จึงจะส่งผลให้ครูผู้สอนมีสมรรถนะด้านภาษาและเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า ในสังคมปัจจุบันภาษาและเทคโนโลยีเป็นกลไกสำคัญในการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำรงชีวิต ส่งผลให้เกิดการพัฒนาในทุกด้านโดยเฉพาะด้านการศึกษา สถานศึกษาต้องตระหนักเห็นความสำคัญและส่งเสริมให้บุคลากรนำเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ เข้ามาช่วยในกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ เมทธิ รัตนาบุตร (2554 : 111) กล่าวไว้ว่า ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วช่วยให้คนในยุคปัจจุบันสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลดีต่อผู้เรียนทุกระดับให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ข่าวสารจากเทคโนโลยีในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งสนองกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ 2542)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการจัดโครงการฝึกอบรมให้แก่ครูในทุกระดับโดยกำหนดหัวข้อการฝึกตาม สมรรถนะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาผู้เรียน

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ความสำคัญสนับสนุน ส่งเสริมให้มีการจัดฝึกอบรมการใช้ภาษาและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้วยการสนับสนุนด้านนโยบายหรืองบประมาณ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเฉพาะกลุ่มหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อจะได้ทราบถึงสมรรถนะพื้นฐานของครูว่าอยู่ในระดับใดและเพื่อจะสามารถกำหนดสมรรถนะได้เหมาะสมกับกลุ่มคนหรือบริบท

2.2 การกำหนดสมรรถนะควรแยกเป็น 2 ระดับ คือ สมรรถนะระดับพื้นฐานและระดับเชี่ยวชาญ เพื่อสะดวกต่อการให้นโยบายในภาคปฏิบัติ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

จรรยา ชาญสมุทร. (2551). การศึกษาการใช้เอกสารจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,

พลสัมพันธ์ โปธิศรีทอง. (2549). ครูดีที่โลกรอ... ต้องมาร่วมกันผลิตและพัฒนา. เข้าถึงเมื่อ 6 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก http://www.moe.go.th/news_center/news05102549_4.htm

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2551). นวัตกรรมและจุดเปลี่ยน มศว : โครงการพัฒนาสมรรถนะ ICT นิสิต คณาจารย์ และบุคลากร มศว. SWU Weekly. วันที่ 12 - 26 พฤศจิกายน 2551. หน้า 3

เมทณี ระดาบุตรและคณะ. (2554). สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยบริการ. 22, 1 (มกราคม - เมษายน 2554) : 109-116.

Nash, Jane. (2009). Computer skills of First-Year Students at a South African University. University of Cape Town: South Africa. [Online]. Available from <http://doi.acm.org/>

UNESCO. (2008). Strategy framework for promoting ICT literacy in the Asia-Pacific region. Bangkok: UNESCO.